Thesis title:

The Performance of Soybean on Low Phosphorus Acid Soil

in the Northern Mountainous Region of Vietnam

Author:

Nguyen Xuan Cu

M.S.

Agriculture (Agricultural Systems)

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Benjavan Rerkasem

Chairman

Assist. Prof. Dr. Manas Sanmaneechai

Member

Dr. Rojarae Noppakoonwong

Member

Assist. Prof. Dr. Sakda Jongkaewwattana

Member

ABSTRACT

The present study was conducted to explore possibilities to improve productivity and profitability of soybean production in the Northern mountainous region of Vietnam. The results of on farm survey in Bac Thai, Lao Cai and Vinh Phu provinces found that soybean was grown all year round in 4 seasons; as sole crop or intercropped with cereal or fruit trees. Most farmers applies N, P, K and lime fertilizers to soybean, but at low rates. The average levels of 37 kg N/ha, 31 kg P₂O₅/ha and 500 kg lime/ha were used by farmers. Soybean yields were low at 648 kg/ha. The survey results indicated low of available P (3-5 ppm) and acidic soil (pH 4.5-5.1). These may be limiting soybean growth and yield.

A field experiment was conducted to examine effects of P and lime application to soybean on an oxisol soil with initial available P level of 3.1 ppm, and pH of 4.6 in Bac Thai province. The experiment consisted of four rates of P fertilizer (0, 42, 76 and 144 kg P₂O₃/ha as superphosphate), and four rates of lime (0, 275, 1,300 and 2,760 kg/ha), in factorial combination. Above ground dry matter, root dry weight, number and dry weight of nodules were measured at 30 (V4.5), 50 (R4.5) and 72 (R6.5) days after sowing. Yield and yield components were determined at 90 days after sowing (R8).

Soybean growth and yield in this soil were strongly depressed by P deficiency and acidity. Phosphorus and lime applications increased dry matters, number and weight of nodules, number of pod bearing nodes, pods, filled pods, seed weight and seed yield. Applying of 42, 76 and 144 kg P₂O₅/ha increased the seed yield by 53, 88 and 127%, respectively, whereas liming at 275 and 1,300 kg/ha increased the seed yield by only 27 and 37%, respectively. Higher liming rate at 2,760 kg/ha led to a decline in soybean plant growth and yield. Thus lime should be applied carefully to avoid over liming. There were strong interaction effects between P and lime on soybean growth and development. As a result, the maximum seed yield was obtained when 76 kg P₂O₅ plus 1,300 kg lime/ha were applied together which gave the yield of 1.36 tons/ha, an increase of 167% over the control.

With respect to the economic returns, P and lime application was found to have positive effect on net benefits in all treatments. Liming at 275 kg/ha had the lowest cost and gave the highest rate of return at 15.6 dong per 1 dong invested. Therefore, with poor farmers who have limited capital, liming is the most economical way for increasing profit from soybean. However, applying P with lime together gave higher net benefits. Thus, with farmers who have access to credits, the rate 76 kg P₂O₅ and 1,300 kg lime/ha could be applied together to maximize net benefit at 3.954 million dong/ha with the rate of return of 4.2. With farmers who can afford a moderate level of investment, 42 kg P₂O₅ and 1,300 kg lime/ha could be applied together to gain the net benefit of 3.436 million dong/ha with the rate of return of 5.4. These recommendation rates of P and lime are quite higher than current rates applied by farmers. Two possible ways to improve soybean production are suggested. Firstly better definition of the factors limiting yield, and the transfer of this information to farmers may improve soybean management on farm. Secondly, availability of low cost credit will enable farmers to reap higher profit at higher yield level.

ชื่อวิทยานิพนธ์

ผลการแสดงออกของถั่วเหลืองในสภาพดินกรดที่มีฟอสฟอรัสต่ำในเขตภูเขา ภาคเหนือของเวียดนาม

ชื่อผู้เชียน

เหวียน เซ็น ก็อ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต เกษตรศาสตร์ (เกษตรศาสตร์เชิงระบบ)

คณะกรรมการตรวจสลบวิทยานิพนธ์ :

รศ.คร.เบญจวรรณ ฤกษ์เกษม ประชานกรรมการ
ผส.คร.มานัส แสนมณีชัย กรรมการ
คร.รจเร นพคุณวงษ์ กรรมการ
ผส.คร.ศักดิ์คา จงแก้ววัฒนา กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ในการปรับปรุงผลผลิต และประโยชน์ของถั่วเหลืองในเขตพื้นที่ ภูเขาภาคเหนือประเทศเวียดนาม ผลการสำรวจในระดับฟาร์มที่จังหวัดปักไท (Bac Thai) จังหวัดเล่าไก (Lao Cai) และจังหวัดหวิ่งฟู่ (Vinh phu) พบว่าเกษตรกรปลูกถั่วเหลืองตลอดทั้งปี เป็น 4 ฤดูปลูก โดยปลูกเป็นพืช เคี๋ยวหรือพืชแชมกับธัญญูพืช หรือไม้ผล เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ย N, P และ K แต่ในอัตราต่ำ เฉลี่ยเพียง 37 กก. N/ เอกตาร์ 31 กก. P₂O₅/ เอกตาร์ และ 500 กก. ปูนขาว/ เอกตาร์ ผลผลิตที่ได้เฉลี่ย 648 กก. /เอกตาร์ ดินมีฟอสฟอรัสต่ำ (3-5 ppm) และสภาพของคินเป็นกรดซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบ โตและผลผลิตของถั่วเหลือง อย่างไรก็ตามปริมาณฟอสฟอรัสและปุ่นขาวที่เกษตรกรใช้ควรเป็นอัตราที่เหมาะสม

การทคลองในระคับไร่-นาเพื่อที่จะตรวจสอบผลของฟอสฟอรัสและการใส่ปุ่นขาวต่อการเจริญเติบโต ของถั่วเหลืองและผลผลิตในจังหวัดบักไท (Bac Thai) บนคืน Oxisol ซึ่งมีระคับฟอสฟอรัส 3.1 ppm และมี สภาพของคินเป็นกรค (pH 4.6) การทคลองประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ ปุ๋ยฟอสฟอรัส 4 ระคับ (0, 42, 76 และ 144 กก. P₂O₅/เฮกตาร์) และปุ่นขาว 4 ระคับ (0, 275, 1300 และ 2760 กก./เฮกตาร์)ได้ทำการชั่งน้ำหนักแห้ง ของส่วนเหนือคิน น้ำหนักแห้งของราก น้ำหนักแห้งของปม และนับจำนวนปมเมื่อระยะเวลา 30 (V4.5) 50 (R4. 5) และ 72 (R 6.5) วัน หลังจากเมล็คงอก ผลผลิฅและส่วนประกอบของผลผลิตใค้ทำการวัดเมื่อถั่วอายุ 90 วัน (R8)

การเจริญเติบโตของถั่วเหลือง และผลผลิตของถั่วเหลืองจะลคลงมากในสภาพขาดฟอสฟอรัส และ สภาพคินเป็นกรด การจัดการปุ๋ ยฟอสฟอรัสและปูนขาวจึงมีผลต่อการเพิ่มของน้ำหนักแห้ง จำนวนปมและ น้ำหนักปม, จำนวนข้อที่เกิดฝัก, จำนวนฝัก, การติดฝัก, น้ำหนักเมล็ดและผลผลิตเมล็ด ผลผลิตถั่วเหลืองจะเพิ่ม ขึ้น 53, 88 และ 127 เปอร์เซนต์ ตามระดับการใสปุ๋ ยฟอสฟอรัส 42, 76 และ 144 กก. Poguenniร์ ในขณะ เดียวกันการใส่ปุ่นขาวที่ระดับ 275 และ 1300 กก./เฮกตาร์ จะสามารถเพิ่มผลผลิตถั่วเหลือง 27 และ 37 เปอร์เซนต์ตามลำดับ ผลผลิตและการเจริญเติบโตของถั่วเหลืองจะลดลงเมื่อใส่ปุ่นขาวเพิ่มขึ้นที่ระดับ 2,760 กก./เฮกตาร์ ดังนั้นจึงควรระมัดระวังในการใส่ปุ่นขาว เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการใส่ปุ่นขาวมากเกินไป ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการใส่ปุ๋ ยฟอสฟอรัสและปูนขาวจะให้ผลผลิตสูงสุด กล่าวคือ เมื่อใส่ Pog 76 กก. ร่วมกับใส่ปุนขาว 1,300 กก./เฮกตาร์ ให้ผลผลิต 1.36 ตัน/เฮกตาร์ คิดเป็น 167 เปอร์เซนต์เพิ่มขึ้นจาก Control

ในค้านผลตอบแทนทางค้านเสรษฐกิจของการจัดการปุ๋ ยฟอสฟอรัสและปูนขาว พบว่าให้ผลกำไรสุทธิ เพิ่มขึ้นทุกวิธีการ กล่าวคือ การใส่ปูนขาว 275 กก./เฮกตาร์ เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุดในขณะเคียวกันที่ผลตอบแทนคืน มา 15.6 คงต่อการลงทุน 1 คง (dong/dong ที่ลงทุน) คังนั้นสำหรับเกษตรกรที่มีเงินทุนจำกัควิธีการเพิ่มผลกำไร ที่ดีที่สุดคือการใส่ปุนขาว อย่างไรก็ตามการใส่ปุ๋ ยฟอสฟอรัส และปูนขาวจพร้อมกันะให้กำไรสุทธิมากกว่า ฉะนั้นเกษตรกรที่มีเงินลงทุนมากควรใส่ P2O3 76 กก. และปูนขาว 1300 กก. ร่วมกันซึ่งจะให้กำไรสุทธิสูงสุด 3.954 คง/เอกตาร์ ด้วยอัตราผลตอบแทน 4.2 สำหรับเกษตรกรที่มีเงินลงทุนปานกลางควรใช้ P2O3 42 กก. และปูนขาว 1,300 กก./เอกตาร์ ซึ่งจะให้กำไรสุทธิ 3.436 ล้านคง/เอกตาร์ ให้อัตราผลตอบแทน 5.4 อัตราปุ๋ ข ฟอสฟอรัสและปูนขาวที่แนะนำให้เกษตรกรใช้มากกว่าอัตราที่เกษตรกรใช้อยู่ในปัจจุบัน คังนั้นในการปรับปรุง การผลิตถั่วเหลืองน่าจะสามารถทำได้โดย 1) จัดหาปัจจัชที่จำกัดผลผลิตและให้ความรู้แก่เกษตรกรเพื่อนำไป ปรับปรุงการจัดการถั่วเหลือง 2) จัดหาแหล่งเงินกู้สำหรับเกษตรกร เพื่อเป็นการเพิ่มกำไรต่อการผลิตเพิ่มขึ้น